

Hle, z výšin jemná zář

Přemýšlivě ♩ = 92-108

1. Hle, z vý - šin jem - ná zář a tma se ztrá - cí s ní,
 2. Kde v ze - mi des - ky spí, směl Mo - ro - ni jen znát,
 3. Svě sé - mě Jo - zef dal, z něj ná - rod moc - ný byl.

tot' an - děl, vlíd - ná tvář, slo - va je - ho tak - to zní:
 ted' Pá - nův pří - kaz zní - na - stal čas je lid - stvu dát.
 Jak Iz - ra - el byl sám! Prav-du zá - znam od - ha - lil.

S duchem ♩ = 100-116

„Tam, člo - vě - ka kde ne - u - zříš, je pa - ho - rek, hned jmé - no zviš.
 Ať z pra - chu slo - va pro - mlu - ví, ať kaž - dý člo - věk jis - tě zví,
 V těch zprá - vách mož - no na - léz - ti, že ra - dost - nou zvěst v pl - no - sti

Hle, Ku - mo - ra se na - zý - vá, ten vzác - né zprá - vy u - kry - vá.“
že blí - ží se ten krás - ný den, kdy Kris - tus bu - de vlád - nout všem.
už kdy - si dáv - no ten lid znal a byl jí hoj - ně po - žeh - nán.

4. Svět čekal dlouhý čas,
až naplní se den,
kéž rád Tě slyší zas,
aby hřích byl odstraněn.
Necht' pečeť je již zlomena
a šťastná zpráva šířena,
at' světlo světem září zas,
at' láska naplňuje nás.

5. Hle, šťastný Izrael,
již radost vládne v něm,
vše, co máš, jemu dej,
buduj nový Jeruzalém.
V tom Sion se zas objeví a
pravda zemi zaplní,
zem pravdy plná docela,
toť krása, Boží nádhera.

Slova: Parley P. Pratt, 1807–1857
Hudba: John E. Tullidge, 1806–1873

Joseph Smith–Životopis 1:30–34
Nauka a smlouvy 128:20